

почвамъ редактирането на новъ вестникъ —
Опомняние.

Запряновъ. Въ такъвъ случай новия
вестникъ ще има нужда отъ материална под-
крепа.

Платнаровъ. (Колебливо) Е, да. . .
То се знае. Всѣко ново начинание. . .

Запряновъ. (Съ хитра усмивка) Тогава,
щомъ съставя кабинета — първа грижа ще
имамъ да ви изпратя чекъ отъ безочетнитѣ.

Платнаровъ. Много ви благодаря.

Запряновъ И още нѣщо: не ще е
излишно и едно мѣсто, което да ви осигури
месечна заплата. . .

Платнаровъ. Е, да. . . да! Не ще е
излишно. Че каквото съмъ забъркалъ смѣт-
китѣ си.

Запряновъ. Тогава на първо време
едно мѣсто въ обществената безопасностъ,
напримѣръ. . .

Платнаровъ. Приемамъ — защо не!
Още повече, че нѣма да ми пречи за редак-
тиране на вестника. . . защото. . .

Запряновъ. (го пресича полуусмихнатъ)
Нѣма нужда отъ обяснения. Тия работи така
ставатъ. Разбирамъ ги: гладна мечка хоро не
играе.

Платнаровъ. Нѣмамъ думн. съ които
да изкажа моята благодарностъ.

(Въ това време се чуватъ викове предъ кжщата)

Гласове на тълпа. Долу Запряновъ!
Долу Гръмоносцитѣ!

Запряновъ. (Погледва презъ прозореца)
Но какво е това! (вслушва се) Протести! (Къмъ
Платнаровъ) Виждамъ ваши хора въ тълпата!

Платнаровъ. (Пребледнѣлъ) Чакайте,